

Köszöntjük a Sárréti Népi Együttest

1974. március 9-én ünnepelte megalakulásának 15. évfordulóját a Püspökladányi Páva-kör. Az ünnepi rendezvény tanácskozással kezdődött, amelyen a megye népdalköreinek vezetői vettek részt. Ezután a jubiláló együttes a meghívott vendégeknek, s önmaga számára is felelevenítette az elmúlt 15 év legjelentősebb eseményeit.

Műsorukból megismerhettük az együttes történetét. Legelőször az 5 tagú citeraegyüttes alakult meg, s hamarosan állandó, közkedvelt résztvevőivé váltak a környék kulturális vetélkedőinek. Elsőként ők mutattak be egy vidám csokrot. Azóta már köcsögdudással, s egy levélsípon játszó taggal is kiegészült a citerazenekar, s ez a két hangszer jellegzetes hangzást kölcsönöz játékuknak.

Később nagyszerű kórossal bővült a citeraegyüttes. Ma már az egész ország ismeri és kedveli a szilaj pásztorok életéről valló, a vidék régi pásztoradalaiból összeállított műsoraikat. Sorra felidéztek a legszebbeket, felelevenítették a környék nevezetes történeteit, megidéztek híres, vagy hírhedt alakjait, elsősorban azokat, akiknek viselt dolgaiat *Szücs Sándor* néprajzkutató gyűjtötte össze, s jegyezte le a környék falvaiban. A közönség mindig nagy örömmel hallott Tulok Balogh Mártonról, aki a monda szerint táltos-ember volt, forgószéllel vitette magát csárdáról-csárdára, s dudája a szegre akasztva is szólt. Majd felcsendült a régi sárréti madarászok, pákászok dala:

*Nem szánt vet az égi madár,
mégis eltartja a határ.
Én sem szántok, én sem vetek,
mégis megélek köztetek.*

Az elmúlt tizenöt esztendő alatt sok nevezetes találkozást ért meg az együttes. Adomaként emlegetik, hogy az egyik idősebb tagjuk azzal az ürüggyel ismerkedett meg *Veres Péterrel*, hogy ő is Péter. A földijüknek számító író emlékére elénekelték a „pásztorzsolttárt”: „Kiszáradt a tóból mind a sár, mind a víz”.

A vendégek között ült *Sárosi Bálint* népzenekutató, *Vass Lajos* karnagy, valamint *Halkovics János*, a Magyar Rádió munkatársa és *Elek Sándorné*, a Hajdú-Bihar megyei Tanács VB Művelődésügyi Osztályának vezetője, akik tanácsaikkal évek óta segítik az együttes munkáját, s magánemberként is tisztelői ennek a nagyszerű, lelkes közösségnek.

A múltba való visszapillantás után a püspökladányi Páva-kör ünnepélyesen felvette a *Sárréti Népi Együttes* nevet. Ezután forró hangulatú pillanatok következtek: a községi tanács elnöke hófehér selyem zászlót ajándékozott az együttesnek. A zászló közepén ott diszlet a jelvényük: háromszögletű zöld mezőben citera, amelyen a Sárrét legendás madara, a „karafitty” áll. A zászlóra a megyei, járási s a községi intézmények, tömegszervezetek küldöttei szalagot kötöttek, köszöntötték a jubiláló együttest és átadták ajándékaikat.

Az ünnepélyre eljött a 10 esztendő *Hajdúnánási Együttes* is, s műsorral kedveskedett az ünnepelteknek, majd a Sárréti Népi Együttes nagy létszámú utánpótlása is megszólalt. Az idősebb citeraegyüttes 11 tagú gyermek-citerazenekart nevelt. Ők s a 40 tagú gyermekkórus is biztosítékot jelentenek arra, hogy a püspökladányiak nem felejtik el a népdalaikat.

Végül hallottuk az ünnepeltek legújabb műsorát, a *Csikónyírás*-t. A műsor befejeztével az együttes tagjait egyénileg is megjutalmazták, pénzzel és ajándéktárgyakkal. Elsorolni is sok lenne, hogy a tágabb közösség, a megye, a járás és a falu vezetői, az üzemek és a termelőszövetkezetek, ahol az együttes tagjai dolgoznak, mennyi apró figyelmességgel fejezték ki hálájukat a nagy élményt nyújtó műsorokért, a hagyományörzésért, s a megyének, a járásnak, a falunak szerzett jó hírnévért. Nem véletlen, hogy ahol ilyen figyelemmel és szeretettel támogatják a nemes hagyományok ápolóit és továbbfejlesztőit, ott nem hiányzik a kedv és a lelkesedés, nem marad el a siker sem.

Kívánjuk, hogy a Sárréti Népi Együttes még sok esztendeig őrizze és terjessze gazdag hagyományait szűkebb hazája, a Sárrét és egész népünk örömére.

Kóka Rozália